

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/115/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012649
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012649.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému C. O., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom M. W. č. XX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.X Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. novembra 2018 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. augusta 2018, sp. zn. 0T/172/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného C. O. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. augusta 2018, sp. zn. 0T/172/2017 bol obžalovaný C. O. uznaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 15.12.2017 v čase o 05.02 hodine viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Transporter, EČ: F ktorého majiteľom je U. I., v smere od HM Tesco na centrum, kde cca 100 m pred parkoviskom /bývalá ČS OMV/ sa s vozidlom otočil do protismeru a následne vozidlo viedol naspäť v smere na HM Tesco, kde bol pred svetelnou križovatkou ul. Električnej s ulicou Legionárskou riadnym spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou PMJ KR PZ Trenčín, pričom predložil doklady k vedeniu a prevádzke vozidla a bol vyzvaný k podrobeniu sa dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu pred jazdou, čo na mieste napriek riadnemu poučeniu celkom 6x zmaril, následne žiadal o možnosť podrobiť sa lekárskeму vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, ktoré dňa 15.12.2017 v čase o 06.30 hodine za prítomnosti lekára MUDr. F.y Q. odmietol a takéto vyšetrenie ho žiadnym spôsobom neohrozovalo na zdraví.

Za to bol obžalovaný C. O. odsúdený podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona a za použitia § 38 odsek 2, 4, 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona nepodmienečne, na výkon ktorého okresný súd obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 3 roky.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, včas podaným odvolaním napadol obžalovaný C. O. pre nesprávnosť výrokov o vine a o uloženom treste odňatia slobody. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že podľa jeho názoru prvostupňový súd nepostupoval správne, keď vypovede svedkov, ktorí vypovedali v jeho prospech, nezobral do úvahy. Tú skutočnosť, že jeho správanie mohlo byť naozaj ovplyvnené jeho panickým strachom z ihiel, podľa neho potvrdil na hlavnom pojednávaní aj jeho ošetrujúci lekár MUDr. L., ako aj jeho brat. Taktiež jeho brat, ako aj svedok U. I. potvrdili, že v inkriminovaný deň nepožil žiadne alkoholické nápoje. Stále zastáva názor, že dychovú skúšku úmyselne nezmaril, tejto sa dobrovoľne podrobil a tak, ako to už spomenul jeho právny zástupca, má za to,

že svedkovia Mgr. W. a Bc. W. neboli kompetentní jednoznačne posúdiť, či jeho správaním došlo k mareniu dychovej skúšky. Chce poukázať aj na tú skutočnosť, že podľa jeho názoru v jeho prospech nebol vyhodnotený ani jediný objektívny listinný dôkaz a to protokol o lekárskom vyšetrení ku skúške na návykovú látku v krvi a moči z 15.12.2017, vypracovaný MUDr. F. Q., kde táto svedkyňa o.i. uvádza, že mal síce hlučné správanie, avšak aj zreteľnú reč a artikuláciu, bol orientovaný v čase, mieste a osobe, mal istú chôdzu a bol istý aj pri otáčaní a nebolo z neho cítiť alkohol. Podľa jeho názoru nebolo jednoznačne preukázané, že požil návykovú látku a že by účelovo maril dychovú skúšku a preto sa cíti naďalej nevinný. Na základe vyššie uvedeného preto žiadal krajský súd, aby zväzil všetky ním uvádzané skutočnosti, prehodnotil rozhodnutie prvostupňového súdu a v zmysle § 285 písm.a) Tr.por. ho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedla, že sa nestotožňuje s prezentovaným názorom obhajoby, pretože prvostupňový súd k preukázaniu skutkových okolností vyplývajúcich z podanej obžaloby vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Vypočul všetkých k veci relevantných svedkov a celkom správne vyhodnotil výpovede svedkov Bc. W. a Bc. W. k okolnostiam vzťahujúcim sa k odmietnutiu obžalovaného podrobiť sa lekárskeho vyšetreniu na zistenie návykovej látky odberom a vyšetrením krvi. Výsluchom svedka MUDr. L. ako praktického lekára obžalovaného, nebolo vôbec potvrdené jeho obhajobné tvrdenie, že má panický strach z ihiel v takej miere, že by mu aplikácia takéhoto vyšetrenia mohla privodiť nebezpečenstvo na zdraví. Naopak, z výsluchu svedka MUDr. L. vyplynulo, že zdravotná dokumentácia obžalovaného neobsahuje žiadny údaj o panickom strachu z odberu krvi, žiadny údaj o kolapsových stavoch obžalovaného po aplikácii takého vyšetrenia. Je tak zrejmé, že ide iba o účelové tvrdenie obžalovaného, ktoré nebolo podporené žiadnym dôkazom. V závere poukázala na fakt, že obžalovaný po tom, čo odmietol dychovú skúšku, sám požiadal príslušníkov PZ o vyšetrenie odberom krvi, čo je v úplnom rozpore s jeho doposiaľ prezentovanou obranou. Súdom uložený trest, s prihliadnutím na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie a pohnútku, majetkové pomery a možnosť nápravy obžalovaného, je dostatočný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla odvolanie obžalovaného C. O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 22. októbra 2018, na verejnom zasadnutí dňa 27. novembra 2018 postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o vine a treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného C. O. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, nezistil pochybenia, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu, ktoré v plnom rozsahu tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom využil. Súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede a obhajobné vyjadrenia obžalovaného C. O. (ktorý pritom pri svojom prvom výsluchu po vznesení obvinenia dňa 16.12.2017 vypovedal, že si je vedomý toho, že svojím konaním - tým, že nevykonal dychovú skúšku a odber krvi - sa dopustil trestného činu, pričom však pred jazdou ani počas jazdy alkoholické nápoje nepožíval), ale predovšetkým o jednoznačne usvedčujúce svedecké výpovede Mgr. P. W. i Bc. P. W., tiež o svedecké výpovede P. P. L., čiastočne aj o svedecké výpovede T. O. a U. I., tiež o listinné dôkazy a z nich predovšetkým o správu PMJ KR PZ Trenčín zo dňa 15.12.2017, protokol o lekárskom vyšetrení ku skúške na návykovú látku v krvi a v moči z toho istého dňa, lekársku správu psychiatricky MUDr. F. Q. z 15.12.2017, záznam PMJ KR PZ Trenčín o kontrolnej dychovej skúške z 15.12.2017 i ďalšie, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného C. O., ktoré boli v podstate len opakovaním jeho obranných tvrdení počas celého trestného konania, pretože boli v rozpore s uvedenými vo veci vykonanými dôkazmi, o zákonnosti vykonania a vierohodnosti ktorých dôkazov nemal pochybnosti ani odvolací súd. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, na

ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o zákonnosti vykonania ktorých i o ich vierohodnosti nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný C. O..

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil pri právnom posúdení konania obžalovaného C. O. ako prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.2 Tr.zák. zhodne s obžalobným návrhom, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil.

Odvolačí súd s poukazom na vo veci vykonané dôkazy dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené a v podrobnostiach poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Okresný súd taktiež pri ukladaní trestu obžalovanému postupoval pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák. a s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák. (že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin), v trestnej sadzbe so zvýšenou dolnou hranicou o jednu tretinu (4 až 12 mesiacov) a to na spodnej hranici vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa 48 ods.2 písm.b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin), spolu s uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 3 roky, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 2, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému C. O. okresným súdom zodpovedá podľa zistenia odvolacieho súdu zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádza ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže spolu s uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 3 roky, v dostatočnej miere plniť funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Odvolačí súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody ani na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného C. O. vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ale ani treste zákazu činnosti, preto odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. Okresný súd svoje zistenia a závery vo vzťahu k výrokom o vine i treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku podrobne, presvedčivo a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil, preto odvolací súd, keďže nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uvedených a odvolaním napadnutých výrokov, v podrobnostiach len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k uvedeným výrokom.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného C. O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.